

Goldhagenovom smislu. Antisemitizam se, naime, razlikuje od drugih oblika rasizama. Moć Jevreja poimana je kao nevidljiva, tajna, mračna međunarodna zavera, a plutokratski kapitalizam i boljševički socijalizam prikazivani su kao marionete svetskog jevrejstva. Još je Horkhajmer uočio da su Jevreji u istoriji poistovećivani sa novcem. Postone je uveren da se nacistički antisemitizam može razumeti uz pomoć Marksove teorije o fetiškom karakteru robe. Roba je društveni odnos, a novac se javlja kao jedino mesto vrednosti i otuđeni oblik robe. Fašistički antisemitizam bio je, u stvari, antikapitalizam koji je počivao na jednostranom i apstraktnom napadu na novčani i finansijski kapital. Suprotnost između materijalnog – konkretnog (neposrednog rada) i apstraktnog (novca) preobražavala se postupno u rasističku suprotnost između arijevca i Jevrejina.

Frankfurtska kritička teorija stalno je isticala da moderni antisemitizam počiva na biologizaciji kapitalizma, koji se poima u apstraktnom obliku kao međunarodno jevrejstvo. Jevreji nisu postovećivani samo sa novcem i lihvarskim bankarstvom nego uopšte sa kapitalizmom. Postali su oličenje beskrajno moćne industrijske vlasti kapitalizma. Antikapitalizam je uspešno preusmeren u antisemitizam. Biološko tumačenje apstraktne strane kapitalizma se nije slučajno zaustavilo na Jevrejima: Jevreji su brzo prodirali u vrh građanskog društva, a uz to bili su neukorenjeni, internacionalni i apstraktni, otuda dugo održavanje antisemitske tradicije u Evropi. Postone je uveren da je i moderni antisemitizam naročito opasan oblik postvarenja (fetiša). Pruža celoviti pogled na svet, naizgled ubedljivo razjašnjava različite oblike antikapitalističkog nezadovoljstva i zgodno ih politički izražava. To je skraćeni antikapitalizam ispunjen mržnjom protiv apstraktnog izvora svih zala u obličju Jevrejina. Logori su bili arijevska "negacija kapitalizma", mesto uništenja Jevreja – oličenja apstraktnog. Jevreji su pretvarani u apstraktne brojke, a potom u dim, ali su ipak poslednji ostaci konkretne predmetne "upotrebne" vrednosti korišćene: odeća, zlato, kosa, sapun. Dakle, Aušvic, a ne 1933. bili su istinska "nemačka revolucija", tj. stvarni privid ukidanja postojeće društvene formacije. Ovaj čin je trebalo da spasi svet od tiranije apstraktnog, ali su time nacisti sami sebe isključili iz čovečanstva.

Na tragu Postonea i kritičke teorije, Fogt i Benl jasno su definisali vlastito viđenje izvora antisemitizma u direktnom protivstavu prema Goldhagenu (Vogt/Benl 1996). Antisemitizam je za Goldhagena "kognitivni obrazac", kulturni aksiom u kom se gledišta i vrednosti zgušnjavaju u stabilnu strukturu. On ostaje na vrednosnom nivou ne uzima u obzir dublje društveno-ekonomske sklopove kapitalizma pa čitav jevrejski rad u lageru podvrgava "kognitivnom okviru". Nije odgovorio na pitanje zašto se pozitivni pojam stvaralačkog rada suprotstavlja negativnom pojmu špekulanta "Jevrejina"? To se može objasniti samo logikom oplodnje kapitala. Antisemitski pojam parazitskog rada nije proistekao iz poimanja Jevrejina kao bića drugačijeg biološkog sklopa, već je naročiti oblik eksploatatorskog rada u kapitalizmu. Rasizam dolazi tek naknadno i javlja se kao nadogradnja ideološkog srednjovekovnog hrišćanskog antisemitizma. Bez protivrečnosti kapitalizma ne može se pojmiti ni novo iracionalizovanje antisemitizma u 19. i 20. veku. Mržnja protiv eksploatatorskog kapitala kod različitih podvlašćenih slojeva preusmerava se u mržnju protiv jedne njegove najvidljivije struje (berzanske, finansijske) gde su Jevreji bili natprosečno zastupljeni. Jevreji postaju personifikacija eksploatatorske oplodnje kapitala, mržnja se sa strukture sistema sistematski pomera na njegove nacionalne predstavnike. To je logika sistematskog pomeranja (Postone). U kapitalizmu fetiški karakter robe najčistije se ispoljava u novcu, uvodi se razlika između korisnog proizvođačkog i rđavog špekulativnog kapitala, što